

Trí, Biển cả và Hồ bé nhỏ

Trí nghĩ : ở tuổi gần tám mươi của mình, đời sống rất mong manh. Người thân và các bạn thân của mình sẽ đi trước hay sau mình? và chính mình bao giờ sẽ đi?

Nghĩ vậy, Trí quyết định cố gắng sống tốt, để có nhiều cơ hội hơn, hưởng những thú vui nhỏ trong những ngày cuối cùng của đời mình.

Sống tốt, đối với Trí , tức là sống bình thản, cố gắng bỏ qua những ghen ghét, ham muốn, giành giật, mặc cảm, cay đắng, lo âu của đời sống. Chỉ biết bình thản, thông cảm và yêu thương. Yêu thương (đúng cách) chính mình, thương yêu người thân, và chia sẻ tình thương với những người gần xa đang khổ đau vật chất hoặc tinh thần.

Khi đã gột rửa được những vết bẩn đã tích tụ trong trí óc trong quá khứ, Trí sẽ có nhiều cơ hội hơn, để thưởng thức những hạnh phúc bình thản bé nhỏ của cuộc đời.

Nếu không đủ phương tiện kinh-tế hoặc sức khỏe, Trí sẽ không thể thưởng thức những thú vui tốn tiền hoặc cần sức. Nhưng cuộc đời vẫn còn rất nhiều thú vui nhẹ nhàng và giản dị.

Nếu Trí còn có thể đánh golf, du lịch, hoặc trông cháu, thì Trí rất may mắn. Nếu óc Trí còn đủ minh mẫn, để tập chơi nhạc, viết những kỷ niệm đẹp, làm thơ rung động tâm hồn, nếu mắt còn đủ sáng, để đọc sách, để làm sống lại những đời sống thật đẹp của những người đã sống thật hoặc chỉ sống trong tưởng tượng của tác giả , hoặc thả hồn đi thăm những thế giới ít người biết đến, thì hạnh phúc cũng không kém.

Hoặc ngắm một vườn xanh thăm thẳm với hồ và hoa đầy màu sắc, ngắm đám mây trắng bay lơ lửng trên bầu trời xanh trong, một bông hoa mới nở, một cây nhỏ vươn mình trời lên trên mặt đất, một cây cao hãnh diện khoe cành đầy trái chín, một ánh nắng tran hoà, một vầng trăng thơ mộng, một mặt trời huy hoàng từ từ chìm lặn trong biển cả, gió mát nhẹ nhẹ thoảng qua trên da, ánh mắt yêu thương của một em bé trong vòng tay êm ái của mẹ, nụ cười chiu mếu của một cô gái âu yếm nhìn người yêu, một bữa cơm đầy tình người ấm áp ...

Trí tự nhủ rằng, chỉ cần biết thưởng thức một vài bài nhạc, một vài bài hát, trong quá khứ đã đi vào đáy tim của Trí, một vài bài thơ, là Trí có thể sung sướng trong suốt cả cuộc đời còn lại.

Nếu Trí chỉ cần nói một câu, mà làm cho đời của một người khác thêm tươi sáng, thì Trí cũng may mắn hạnh phúc không kém người đó. Nếu Trí giúp được, một phần rất nhỏ nào, những người đang sống trong bệnh tật, chiến tranh, thiên tai, thì chính Trí thật sự cũng đang rất may mắn.

Trí đã quyết định chọn giữa Biển Cả của Khổ đau, và Hồ bé nhỏ yên lặng không sóng gió của của hạnh phúc cá nhân nhỏ nhoi trong sự bình thản.